

Третя форма - комп'ютерне адаптивне тестування, що базується на спеціальних адаптивних тестах. В основі ідей адаптивності лежать міркування про те, що здобувачу марно давати завдання тесту, які він виконає напевно правильно без найменших труднощів або гарантовано не впорається з ними в силу високої їх складності. Тому пропонується оптимізувати складність завдань, адаптуючи їх до рівня підготовленості кожного студента (слухача), і скоротити за рахунок виключення частини завдань довжину тесту.

Комп'ютерне тестування має певні переваги в порівнянні з традиційним бланковим тестуванням, які проявляються особливо помітно при проведенні оцінювання знань великій кількості здобувачів. Інші переваги комп'ютерного тестування виявляються при проведенні поточного контролю. За допомогою комп'ютера можна негайно видати тестовий бал і вжити невідкладних заходів щодо корекції засвоєння нового матеріалу на основі аналізу протоколів за результатами виконання коригувальних і діагностичних тестів. Можливості педагогічного контролю при комп'ютерному тестуванні значно збільшуються за рахунок розширення спектра вимірюваних умінь і навичок в інноваційних типах тестових завдань, що використовують різноманітні можливості комп'ютера при включенні аудіо- та відео файлів, інтерактивності, динамічної постановки проблем за допомогою мультимедійних засобів тощо.

Завдяки комп'ютерному тестуванню підвищуються інформаційні можливості процесу контролю, з'являється можливість збору додаткових даних про динаміку проходження тесту окремими здобувачами, а також для здійснення диференціації пропущених і не досягнутих завдань тесту. Використання тестових методик передбачає наявність певних умов, які є далеко не скрізь. Перш за все, потрібно мати певні тестові завдання, розробка яких не може бути ініціативною роботою одного викладача кафедри. Бажано, щоб в створенні тестів брали участь майже всі викладачі відповідної кафедри, щоб вони обмінювалися своїми здобутками, спільно долали труднощі.

Висновки. Разом з цим, на наш погляд, найбільш ефективним методом проведення оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти слід вважати комбінований підхід, при якому поєднується комп'ютерне тестування і усна співбесіда з кожним студентом (слухачем), що дозволяє оцінити рівень розуміння ними певного матеріалу навчальної дисципліни.

БАР'ЄРИ І ТРУДНОЩІ У ПРОФЕСІЙНОМУ СПІЛКУВАННІ ПРОВІЗОРА

Бурилкіна Д. В.

Науковий керівник: Альохіна Н. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

hot666tea@gmail.com

Актуальність. Під спілкуванням розуміється процес людської взаємодії, спрямований на взаємне пізнання, встановлення і розвиток стосунків, взаємовплив на психологічні стани, свідомість і поведінку, а також на регуляцію сумісної діяльності. Питання про ефективність людського спілкування є універсальним.

Спілкування і взаємодія з людьми виступають вагомою частиною професійної діяльності фармацевтів, провізорів, клінічних провізорів, провізорів-косметологів. Воно відбувається в межах різноманітних професійних дій:

- спілкування з відвідувачами аптеки, які звернулися з метою придбання ліків;

- консультативна бесіда з хворими;
- бесіда з лікарями з метою пропагування нових фармацевтичних препаратів;
- комунікації із колегами, керівництвом тощо.

Однією із заporук ефективності професійного спілкування фахівців фармації є подолання бар'єрів і труднощів комунікації.

Мета роботи. Проаналізувати бар'єри і труднощі у професійному спілкуванні провізорів та визначити шляхи щодо їх усунення.

Матеріали та методи. Використано теоретичні методи дослідження: аналіз, синтез, порівняння, класифікація та узагальнення.

Отримані результати. Як зазначають сучасні дослідники, ціла низка причин може спровокувати виникнення перешкод в комунікаціях. У Фармацевтичній енциклопедії говориться, що до найбільш розповсюджених бар'єрів у спілкуванні відносять:

- перекручення повідомлення, які бувають ненавмисними, навмисними (свідоме перекручення інформації), внаслідок фільтрації інформації при переміщенні її з рівня на рівень, внаслідок різного статусу сторін комунікативного процесу;
- інформаційні перевантаження, сутність яких полягає в тому, що великий обсяг інформації призводить до можливого відсіювання важливої інформації через суб'єктивну оцінку її значення;
- незадовільна структура організації, тобто, якщо структура фармацевтичної організації погано продумана (наприклад, необґрунтовано багаторівнева) зростає ймовірність інформаційних перекручень, оскільки кожен наступний рівень управління може коригувати та відфільтровувати повідомлення.

Виникнення перешкод під час обміну інформацією зумовлюється особливостями сприймання, семантичними відмінностями, невірним тлумаченням невербальних сигналів, неякісним зворотним зв'язком, нерелексивним слуханням. Співрозмовники можуть інтерпретувати одну й ту ж інформацію по-різному, і це залежить від їхнього досвіду, різних соціальних установок, переконань тощо.

Зазначимо, що добре налагоджений зворотний зв'язок з відвідувачем аптеки є однією з умов ефективного лікування. Провізорам необхідно чітко усвідомлювати свої професійні обов'язки; не обмежуватись у професійному спілкуванні лише обміном інформацією; не лише слухати, а й чути співрозмовника; організовувати взаємодію з урахуванням особливостей кожної людини та її психологічного стану; вміти викликати довіру у клієнта до себе; намагатися уникати конфліктних ситуацій, штампів і шаблонів, проявляти ініціативу, не критикувати; знати особливості як колективного спілкування, так і індивідуального; керувати процесом спілкування з клієнтом та нести відповідальність за його якість і ефективність.

Клієнти часто мають низький рівень обізнаності щодо лікарських засобів, механізмів їхньої дії та правил застосування. Схожа ситуація існує і з медичними працівниками, вони можуть не знати ширину асортименту лікарських препаратів. Тому фармацевт повинен вміти швидко налаштуватися на співрозмовника, зокрема на особливості його сприйняття, та вміти доступно пояснити кожному щодо його ситуації.

Висновки. Таким чином, подолання бар'єрів та труднощів у професійному спілкуванні провізора залежить від розвитку комунікативних вмінь та навичок фахівця. Тому саме вдосконаленню комунікативної компетентності, формуванню навичок ефективного спілкування, опануванню вміннями обирати доцільну стратегію взаємодії, розкриттю комунікативних здібностей потрібно приділяти значну увагу у процесі професійної підготовки майбутнього фахівця фармації.